contact

orgaan van de

Arubaanse Onderwijs Bond

CONTACT

Orgaan van de Arubaanse Onderwijsbond
Correspondentie adres: San Nicolas, Postbus 386

BESTUUR :

R. M. RAYMANN, Voorzitter	Boerhavestraat 34. Tel. 1390
J. BASTIAANSE, Vice Voorzitter	Gilles Poppestraat 1, Tel. 7216
O. FERROL, 1ste Sekretaris	Fergusonstraat 62A. Tel. 2856
G. W. JANSEN, 2de Sekretaris	Mohikanenstraat 18. Tel. 6036
S. KHARGI, Penningmeester	Fergusonstraat 38A. Tel. 3983
D. J. FRIELINK, Commissaris	Spaans Lagoen 17. Tel. 7534

REDAKTIE : S. KHARGI
J. SNIJDERS Brasil 23A. Tel. 7362
R. M. RAYMANN

Verenigde Antilliaanse Drukkerijen

Februari-Maart 1969

Van de redaktie

In verband met de wisseling van bestuur en redaktie is besloten één nummer van Contact voor februari/maart 1969 uit te geven.

De redaktie is voorlopig samengesteld zoals hierboven vermeld. Om ons „Contact" weer op gang te krijgen, heeft de heer Raymann zich bereid verklaard, om naast zijn funktie als voorzitter voorlopig tevens zitting te nemen in de redaktie, maar zal gaarne deze funktie zo spoedig mogelijk aan een aktief redaktielid (niet-bestuurslid) afstaan.

Als altijd doet ook deze redaktie een dringend beroep op alle leden van de AOB om haar met kopie te overstelpen.

Bestuursmededelingen

Op de AOB bestuursvergadering van 27 februari 1969 werden o.m. enkele brieven besproken, die tijdens de S.O.B.-vergadering van 18 februari 1969 zijn behandeld.

Door de S.O.B. werden brieven verzonden aan:

1. De heer Vonhoff lid van de Tweede Kamer in Nederland.
2. Gedeputeerde G. F. Croes.
3. De Vice-Minister-President Drs. Bakker.
4. De Koninkrijksregering.

Een samenvatting van de inhoud van bovenvermelde brieven, alsmede enkele andere op- en aanmerkingen in verband met de wijzigingen van het verlofreglement, zoals ook door de S.O.B. aan alle Statenleden van de Ned. Ant. is toegezonden, gelieve U elders in dit Contact aan te treffen.

Tijdens deze bestuursvergadering komt 't bericht binnen dat de Ambtenarenbonden in het G.O. betreffende het verlof geen advies zullen uitbrengen, vanwege de houding van onze regering in deze.

Zoals het u bekend zal zijn uit de dagbladpers heeft de regering, door het stellen van een onredelijke tijdslimiet, het de Ambtenarenbonden onmogelijk gemaakt de mening van de ledenvergadering te horen, omtrent het uit te brengen advies.

De S.O.B. heeft op zaterdag 22 februari een onderhoud gehad met Mr. Broer, de deskundige uit Nederland, die de regering adviseert, aangaande de inpassing van onderwijs in de nieuwe salarisschalen. Overleg was op deze „bespreking" niet mogelijk.

Een brief wordt door de S.O.B. verzonden aan de FLC met het verzoek om de heer Knippen, adviseur van de bonden, ook naar Aruba af te vaardigen. Later werd bericht ontvangen uit Curaçao, dat de heer Knippen en 2 leden van FLC naar Aruba zullen komen om op zaterdag 1 maart gezamenlijk met de S.O.B. een bespreking te houden. Op de volgende algemene S.O.B.-vergadering zal door de AOB nogmaals de dringende eis om tot één onderwijsbond, eventueel één onderwijsblad te komen, ter sprake gebracht worden.

Uittreksel uit de notulen van de Algemene ledenvergadering, gehouden op dinsdag 11 februari 1969.
Het eerste gedeelte van de vergadering werd geleid door Mej. Schaap, daar voorzitter en penningmeester bij de aanvang van de vergadering nog in bespreking waren met gedeputeerde G. F. Croes omtrent de salariskwestie.

Hierdoor kon de agenda niet in vastgestelde volgorde worden afgewerkt. Daar tegen de volgende algemene ledenvergadering de notulen van deze algemene ledenvergadering aan alle leden in extenso zullen worden toegezonden, beperken we ons hier tot enkele hoofdzaken.

„Contact": Na enige discussie over het moeizame voortbestaan van „Contact" in de huidige vorm, wordt besloten, „Contact", indien enigszins mogelijk, door een nieuwe redaktie te laten continueren, met dien verstande dat er 10 nummers per jaar zullen verschijnen.

Sint-Nicolaaskostuums: deze kostuums, die in het bezit waren van de AOB, zijn overgedragen aan scholen, die daarvoor belangstelling hebben getoond.

Kaskommissie: de oude kaskommissie bracht verslag uit bij monde van de heer Snijders en stelde voor de penningmeester onder dankzegging décharge te verlenen. In de nieuwe kaskommissie namen zitting de heren Beltman, Den Dunnen en Frank.

Bestuursverkiezing: De samenstelling van het nieuwe bestuur, alsmede de funktieverdeling gelieve U aan te treffen op de eerste pagina. Mej. Schaap zal na terugkeer van verlof de plaats van de heer Frielink innemen.

Tijdschriften: Met een meerderheid van stemmen werd besloten de tijdschriften-service van de AOB niet te continueren in verband met het kleine rendement en de hoge kosten, zodat alle abonnementen zullen worden opgezegd.

Rondvraag: Tijdens de rondvraag werd gevraagd en toegezegd, dat 't artikel over de aanvullende ziekteverzekering van de AOB nog een keer in „Contact" zal verschijnen. Het is mogelijk dat een bijzondere ledenvergadering zal worden uitgeschreven om de statuten te wijzigen, daar betwijfeld moet worden, of onze materiële belangen in de ANAAB op de door ons gewenste wijze worden behartigd.

Sprekende over 't behartigen van de belangen van het Openbaar Onderwijs wordt overeengekomen dat men dit het best kan trachten te realiseren door:

1. bij herhaling de overheid te wijzen op haar verplichtingen t.a.v. het Openbaar Onderwijs.
2. met elkaar te zorgen voor het opvoeren van de kwaliteit van het Openbaar Onderwijs.

Tenslotte worden 2 onderwerpen aangeroerd, t.w. Verkeerspark t.b.v. Verkeersonderwijs en busvervoer voor BLO kinderen. Beide onderwerpen zullen door de AOB op de eerstvolgende SOB-vergadering ter sprake worden gebracht.

Samenvatting van de brieven die verzonden zijn in verband met verlof

1. Brief aan de heer Vonhoff, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Hierin wordt gesteld, dat de regering van de Nederlandse Antillen de huidige verlofregeling wil vervangen door een vakantieregeling. Erin wordt gewezen op de grote achteruitgang voor de Europese Nederlanders, en de financiële verplichtingen die zij vaak op zich genomen hebben in verband met pensioen en het sluiten van een hypotheek, enz.

Verder wordt gesteld, dat door het afnemen van dit recht op verlof velen gedwongen worden om het laatste verlof te gebruiken voor de terugkeer naar Nederland, waar een passende werkkring gezocht moet worden, hetgeen zonder verlof niet meer mogelijk is. Pensioenaanspraken gaan verloren, benevens de gestorte inkoop en andere premies. De financiële verplichtingen kunnen moeilijk worden nagekomen.

Om financiële moeilijkheden voor de leden te voorkomen, verzoeken de S.O.B. de heer Vonhoff vragen aan de regering te willen stellen of zij wel op de hoogte is van de naderende moeilijkheden voor de onderdanen op de Antillen.

Tenslotte wordt erop gewezen dat de S.O.B. de regering hier voorgesteld heeft de vrije keuze tussen oude en nieuwe regeling te handhaven.

2. Memorandum

(inzake de veertien dagen verlof, die voor sommige groepen verloren gaan door wijziging van de aanvangsdatum van het schooljaar)

Hierin wordt gesteld, dat deze leerkrachten recht hebben op zes maanden verlof plus een maand schoolvakantie. Tot nu toe had men 5½ maand verlof en een maand schoolvakantie op grond van een vrijwillig gesloten overeenkomst tussen overheid en leerkrachten. Voor de betrokken leerkrachten wordt dit nu 5 maanden verlof en een maand schoolvakantie, tengevolge van het eenzijdig afwijken van deze regeling door de overheid. Ook diegenen, die om redenen van dienstbelang hun verlof hebben uitgesteld, worden hierdoor getroffen.

Uit hoofde van de bovengenoemde vroeger overeengekomen regeling, tot gewoonte geworden door jarenlange praktijk, wordt gevraagd om een financiële tegemoetkoming voor deze leerkrachten naar grootte van het over de gemiste verlofdagen genoten salaris, een en ander los van geleden schade door afzeggen van boekingen, enz.

3. **Brief aan Vice Minister-President Bakker**

In deze brief wordt gemeld dat er de laatste hand gelegd wordt aan een nieuwe vakantieregeling. De S.O.B. wijzen erop dat het onderwijs in de Nederlandse Antillen in belangrijke mate steunt op de uit Nederland aangetrokken leerkrachten, die op grond van de regelingen in het Curaçaose verlofreglement naar de Antillen zijn gegaan. Gesteld wordt dat deze bevreemd zijn over het feit dat genoemde aanspraken niet meer of slechts nog eenmaal zullen worden erkend, en dat de S.O.B. van mening zijn, dat het een daad van onbehoorlijk bestuur zou zijn, als de regering deze regeling eenzijdig zou opzeggen.

De S.O.B. erkennen de autonomie van de Nederlandse Antillen volkomen, maar verzoeken minister Bakker zijn persoonlijke invloed aan te wenden om het daarheen te leiden dat in elk geval de op grond van het Curaçaose verlofreglement 1946 benoemde leerkrachten het recht van vrije keuze tussen oude en nieuwe regeling gegarandeerd wordt.

4. **Brief aan de Koninkrijksregering**

Hierin wordt onder meer hetzelfde aangevoerd als in eerdergenoemde brieven. Verder wordt erop gewezen dat de nieuwe vakantieregeling door vele Antillianen als een verbetering wordt gezien, en dat de S.O.B. de noodzaak erkennen van het instellen van een nieuwe regeling, waarbij de ambtenaren niet verplicht worden hoge kosten te maken om vakantie of verlof gedwongen in het buitenland door te brengen. De oudere krachten, die hun carrière in Nederland hebben opgegeven op grond van de oude verlofregeling, achten het een grove onrechtmatigheid dat hun de kans ontnomen wordt regelmatig de banden met het moederland en hun familie aan te halen en te versterken.

Deze banden worden als essentieel beschouwd, daar zij nooit door de Antilliaanse regering als landskind, als Antilliaan worden gezien of behandeld en dat terugkeer naar het land van herkomst door deze regering als feit wordt aangenomen.

Ook wordt gewezen op het feit dat de normale schoolvakantie onvoldoende is om een nieuwe werkkring te zoeken en op de financiële consequenties in verband met pensioen. Ook de mogelijke uittocht, die schadelijk is voor het Antilliaanse onderwijs wordt gesignaleerd.

De wijziging zonder toestemming van de betrokkene wordt gezien als een onrechtvaardigheid. Gewezen wordt op de onmogelijkheid voor leerkrachten om gebruik te maken van de voorziening om twee jaar vakantie

op te sparen, zoals andere ambtenaren, daar dit een volledige ontwrichting van het onderwijs teweeg zou brengen.

Tenslotte wordt verzocht om het daarheen te leiden, dat vrije keuze wordt ingesteld voor de in dienst zijnde ambtenaren.

5. Lijst van aanmerkingen voor de voorzitter van de ANAAB-Aruba

In het algemeen zijn de argumenten gelijk aan die in de voorgaande uittreksels van brieven. Wel wordt nog erop gewezen dat het voorgestelde vakantiegeld te laag is. Acht procent dient als redelijke compensatie voor het verlies van de verlofrechten beschouwd te worden.

De vrije keus staat ook hier weer op voorop. Wanneer uitgegaan wordt van de gedachte dat de mensen die hierheen gekomen zijn hun laatste verlof maar moeten gebruiken om weg te gaan, wordt het volgende gezegd: „.......... dit zou een gedachte zijn die niet alleen getuigt van een minderwaardige geest, maar welke ook volkomen voorbij gaat aan de verdienste die dergelijke mensen voor de Nederlandse Antillen hebben gehad en aan het feit dat er velen zijn, die hun leven hebben ingericht op een langer verblijf hier, en die schade zouden lijden door vroegtijdig te moeten opbreken". Opheffen van de verlofregeling voor de uitgezonden krachten wordt in strijd genoemd met de rechten van de mens.

Er worden drie keuzemogelijkheden genoemd:

a) Uitgezonden krachten blijven vallen onder het overigens ongewijzigde Curaçaose Verlofreglement.

b) Uitgezonden krachten kunnen wanneer zij niet wensen te vallen onder het Curaçaose Verlofreglement kiezen voor de voorliggende regeling, waarbij zij voor 100% dezelfde rechten krijgen als de landskinderen.

c) Uitgezonden krachten, die noch onder a) noch onder b) wensen te vallen kunnen kiezen voor de voorliggende regeling, en ontvangen voor elk jaar dat zij na het nog eenmaal te genieten verlof volgens art. 42-1 nog op de Nederlandse Antillen blijven, behalve de vakantietoelage bij repatriëring een bedrag van NAf. 600,— met een maximum van NAf. 3600,— als herinrichtingskosten.

Tenslotte wordt erop gewezen dat met bovengenoemde keuzemogelijkheid en 8% vakantietoelage de nieuwe regeling gunstig is te noemen.

Men dient ervan uit te gaan dat een uitgezonden kracht, die onder een vakantieregeling zou vallen, dit geld — evenals landskinderen, — moet kunnen besteden aan vakantie en het niet hoeft op te sparen om t.z.t. zijn onkosten van terugreis en herinrichting te betalen. Vandaar de repatrieringskosten. Van de vakantie-uitkering een reisje naar Colombia betalen of naar Nederland, maakt wel enig verschil.

Uitgezonden krachten, die onder de vakantieregeling vallen, dwingt men hier min of meer toe. Hiermee worden de zaken omgekeerd. Vroeger moesten de landskinderen zich in de schulden steken om met verlof te gaan. Nu moeten de uitgezonden krachten dit doen om familie te gaan bezoeken. Daarom zou bepaald moeten worden dat voor dergelijke mensen eens in de 2 jaar b.v. een veertigdaags retour voor het gehele gezin betaald wordt (of b.v. 75% van het bedrag).

6. Enige opmerkingen in verband met een gehouden enquete onder de leerkrachten

Hoewel over het nut en de bewijskracht van een enquete valt te twisten geeft deze toch wel een zekere tendens aan. Wanneer iemand beweert op een enquete-formulier dat hij weggaat en dit t.z.t. toch niet doet, zal er een gevoel van onbehagen bestaan en blijven bestaan en dit is funest voor het onderwijs.

Er werden 284 formulieren terugontvangen, dat is ongeveer 50% van het onderwijzend personeel.

Bij het uitwerken van de enquete werd rekening gehouden met verschillende categorieën, zoals vaste dienst, tijdelijke dienst (gehuwde vrouw), enz. De vragen luidden als volgt:

Wanneer het verlof meteen of na nog een keer zou worden afgeschaft, zou dat dan Uw dienstverband op de Nederlandse Antillen bekorten?

Wanneer U nog eenmaal met verlof zou mogen en wanneer tegenover het niet meer met verlof mogen alleen maar een jaarlijkse vakantie-uitkering zou staan, zou U dan meteen in Nederland of Suriname blijven?

Bent U van mening, dat er bij veranderen van de verlofregeling de vrije keus tussen oude en nieuwe regeling moet worden gehandhaafd?

De conclusie uit de enquete is als volgt:

De vraag of er een uittocht zal ontstaan kan bevestigend beantwoord worden. Ook als men aanneemt dat degenen die het formulier niet hebben terugbezorgd, willen blijven, dan vertrekken er 121 mensen in de komende jaren (21%). Bijna iedereen is van mening dat er een vrije keus dient te bestaan: 253.

Verder dient in aanmerking te worden genomen dat Antillianen en Surinamers van mening zijn dat zij de reiskosten terug moeten betalen als zij wegblijven na het verlof. Dit is naar de mening van de bonden onjuist. Als er geen terugbetaling geëist kan worden wordt het percentage wegblijvers nog hoger.

Antwoord van Vice-Minister President Bakker

's Gravenhage, 26 februari 1969

No. 26886/-
Onderwerp: Antilliaanse Verlofregeling.

Aan de Samenwerkende Onderwijsbonden Aruba,
Pos Chiquito 46 b,
ARUBA, Nederlandse Antillen.

Naar aanleiding van Uw brief van 29 januari j.l. deel ik U het volgende mede.

Zoals ik uit Uw brief meen te mogen opmaken bestaat er bij U geen misvatting over de omstandigheid, dat het treffen van voorzieningen met betrekking tot overheidspersoneel, van de Nederlandse Antillen (inclusief de eilandsoverheden) een interne aangelegenheid is van de Nederlandse Antillen. Van Nederlandse zijde kan en mag op dergelijke aangelegenheden geen invloed worden uitgeoefend.

Afgezien hiervan zou het moeilijk — zoniet ondoenlijk — zijn overleg te plegen over een wijziging van een bepaald reglement, terwijl die wijziging niet of slechts bij geruchte bekend is. In het onderhavige geval — de wijziging van het Curaçaose Verlofreglement 1946 — komt daar nog bij dat de wijziging van genoemd reglement samenhangt met andere wijzigingen van rechtspositionele voorschriften.

Een beïnvloeding als in Uw brief genoemd acht ik in verband met het vorenstaande niet opportuun. Wel kan ik U mededelen dat de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen mij ervan in kennis heeft gesteld dat het in de bedoeling van zijn regering ligt, de wijziging van het verlofreglement van een soepele overgangstermijn te voorzien.

De Vice Minister-President
w.g. Bakker

Alle niet-leden meldt U .... !

Dit artikel is eigenlijk niet op zijn plaats in Contact, want het is juist voor die mensen bij het openbaar onderwijs bedoeld, die om de een of andere reden geen lid zijn van de AOB. Toch hoopt het bestuur, dat dit artikel door hen gelezen zal worden.

Bij de oprichting van een vereniging of club zijn er drie belangrijke punten, die in de Statuten opgenomen dienen te zijn n.l. het doel, de leden en het bestuur. In deze wijkt de AOB niet af van andere verenigingen.

A. Het doel van de AOB is de bevordering van het onderwijs op Aruba in het algemeen en van het openbaar onderwijs in het bijzonder. Ten tweede de behartiging van de stoffelijke en geestelijke belangen van haar leden, voorzover deze niet door een te Aruba gevestigde ambtenarenbond worden behartigd.

B. De vereniging bestaat in de eerste plaats uit gewone leden. Gewone leden kunnen zijn leerkrachten werkzaam bij het openbaar onderwijs op Aruba.

C. Het bestuur wordt gekozen uit en door de stemgerechtigde gewone leden.

Nu staat of valt een vereniging over het algemeen met het bestuur. Is dat goed, dan gaat het meestal goed met de vereniging, is het slecht, dan gaat het slecht met de vereniging.

In dit artikel wil ik trachten de redenen van het niet-lid zijn van de AOB te ontzenuwen.

A. Tegen het doel van de AOB zullen de niet-leden moeilijk bezwaren kunnen hebben, aangezien zij verbonden zijn aan een school voor openbaar onderwijs. Dat dit doel ruimer genomen zou kunnen worden, is een andere kwestie. Op een van de laatste ledenvergaderingen werd

reeds naar voren gebracht, dat de Ambtenarenbond de stoffelijke en geestelijke belangen van de AOB-leden behartigt. Het bestuur en ook vele leden menen, dat deze belangen door de AOB zelf behartigd dienen te worden. Later kom ik hierop terug.

B. Verder lijkt het me erg vreemd, dat iemand geen lid van de AOB zou willen zijn, omdat een collega, met wiens ideeën men het niet eens is, tevens lid is. Dat zou wel bijzonder ondemocratisch zijn!

C. Nu komt het grote struikelblok voor velen, het bestuur! Zoals ik reeds eerder gezegd heb, staat of valt een vereniging met het bestuur. Op enkele uitzonderingen na is de meerderheid der leden passief. Dit is bij elke vereniging zo en hoeft dus niet dadelijk een reden tot grote ongerustheid te zijn. Op de laatste algemene ledenvergadering van de Antilliaanse Reisvereniging (ongeveer 160 leden) waren zegge en schrijve 3 niet-bestuursleden aanwezig en ook de algemene ledenvergadering van de AOB werd maar zeer povertjes bezocht. Welke bezwaren kan men nu hebben tegen het bestuur?

a. Het bestuur streeft doelen na, waarmee men het niet eens is.

b. Het bestuur doet niets of iets wat de goedkeuring niet kan wegdragen.

Dat het bestuur doelen zou nastreven, waarmee men zich niet kan verenigen, is gezien de Statuten bijna onmogelijk. Bovendien kan een algemene ledenvergadering altijd het vertrouwen in het bestuur opzeggen, als zij vindt, dat het bestuur onrechtmatig handelt.
Het bestuur doet niets. Het is bijna niet te geloven, maar er zijn nog steeds mensen die denken, dat het bestuur niets doet. Urenlange bestuursvergaderingen elke maand tellen blijkbaar niet mee, het verzorgen van de correspondentie, het maken van notulen, het werk van de penningmeester, het verzamelen van advertenties voor „Contact", het schrijven van artikelen voor „Contact", alles is niets. Voortdurend heeft het AOB-bestuur op de bres gestaan voor het onderwijs in het algemeen en het openbaar onderwijs in het bijzonder. Vele van de algemene problemen zijn in SOB-verband behandeld b.v. de benoeming van tijdelijke leerkrachten (bij het openbaar onderwijs) tot wederop zeggens toe; de erkenning en waardering van de akten of aantekeningen handenarbeid, lichamelijke oefening en tekenen; de honorering voor leiding bij praktische vorming; de gelijkstelling tussen de lokaal bevorderde leerkrachten en de uitgezonden leerkrachten; de afschaffing van het stelsel waarbij iemand met de rang I-A na een bepaald aantal dienstjaren alleen maar in de 5e of 6e klas les mocht geven; de verwerping van het verlofplan ingediend door het B.C. van Curaçao; en last but not least de laatste salaris- en verlofvoorstellen. Hoe ontstellend veel tijd en werk heeft het bestuur hieraan niet besteed en besteedt het nog!
Iedereen kent de salarisgeschiedenis. Als de bonden, waaronder de AOB, niet zo hard gevochten hadden, zaten we waarschijnlijk nu al met een zeer ongunstige regeling. Ook op ander gebied heeft het bestuur vele activiteiten ontplooid. Een vakantieuil is op touw gezet, helaas mislukt. Dit laatste was ook het geval met de kinderkampen en het sportdiploma. Maar in al deze zaken ging heel wat tijd zitten. Er werd voortdurend gehamerd op de importantie van een psychologische dienst en meer sociale werksters (vooral in verband met het BLO), van kosteloze verstrekking van brillen, eventueel zelfs voedselpakketten voor minvermogenden.
Hoe heeft het bestuur, in het bijzonder de heer Bastiaanse, niet geijverd voor een normale openbare huishoudschool in plaats van een school voor eenvoudig huishoudonderwijs.
En zo zou ik echt nog wel een tijdje door kunnen gaan, maar dat heeft

weinig zin. Wie nu nog niet overtuigd is, dat er wel gewerkt werd en wordt, valt niet te overtuigen.

Vele van deze zaken ontsnappen echter aan de aandacht van vele leden. En als het bestuur dan iets doet om deze leden ook eens bij hun activiteiten te betrekken, zoals bij de barbeque in Strandhotel of bij een picnic, dan krijgt het de kritiek, dat dat toch niet het doel is van de AOB. Persoonlijk zie ik niet in, waarom dit niet mogelijk is. Elke vereniging of club organiseert voor haar leden toch minstens een keer per jaar een avond voor ontspanning. Een kniesoor die daar aanstoot aan neemt.

En nu terug te komen op het doel van de vereniging. Zoals ik reeds gezegd heb, zou het bestuur graag in het doel opgenomen zien de behartiging van de stoffelijke en geestelijke belangen van haar leden. Maar het is tevens de gedachte van het bestuur, dat deze stoffelijke en geestelijke belangen het beste behartigd zouden kunnen worden door EEN ALGEMENE BOND VAN LEERKRACHTEN.

Bij de onderhandelingen met de andere bonden over deze ene bond zou het voor het bestuur een geweldige stimulans betekenen, zich gerugge-steund te weten door ALLE ONDERWIJZERS BIJ HET OPENBAAR ONDERWIJS OP ARUBA.

Dus niet-leden denkt U nogmaals na over het lidmaatschap van de AOB

Zo niet actief, steun dan in ieder geval het bestuur met Uw stem. Bij voorbaat onze dank.

Namens het bestuur,
G. W. JANSEN